

Siionin virsi 259 + 261 ehdotus

toisinto Kalannista

1. Nyt y-lös, sie-lu-ni, mul-las-ta nou-se ker-ran, ja rien-nä
 Vaik-ka ei sil-mä-si va-lo-a kes-tä Her-ran, käy e-teen

e-teen tai-vaan val-ta-is-tui-men! I - äi-seen va-loon
 Jee-suk-sen rie-mul-la vei-sa-ten.

ja juh-laan ja-loon Ka-rit-san suu-riin häi-hin o-let kut-sut-tu.
 Tai-vai-nen kun-ni-a Ju-ma-lan ar-mos-ta on

pe-rin-tö-si, aar-tee-na-si i-kui-nen. Siis rie-muit-se, kun

lah-jak-si sait au-tuu-den.

1. Nyt ylös, sieluni,
mullasta nouse kerran,
ja riennä eteen taivaan valtaistuimen!
Vaikka ei silmäsi
valoa kestä Herran,
käy eteen Jeesuksen riemulla veisaten.
Iäiseen valoon
 ja juhlaan jaloon
Karitsan suuriin häihin olet kutsuttu.
Taivainen kunnia
Jumalan armosta
on perintösi, aarteenasi ikuinen.
Siis riemuitse, kun lahjaksi sait autuuden.

2. En Siinain juurella
 pelossa, pimeässä
 nyt enää värjötä, vaan kuljen Siioniin.
 Saan siellä katsoa
 uudessa elämässä
 kasvoihin Herran, kirkkautta loistaviin.
Taivainen kansa
laupeuttansa
ylistää, kun on armahdettu syntinen.
 Soittavat serafit,
 veisaavat kerubit
ja lunastetut Karitsalle kiitostaan.
On muukalainen saanut uuden kotimaan.

3. Kun täällä tähyilen
silmillä hämärillä,
kaukaakin Herraa katsellessa rauhan saan.
Äänet jo kiirien
autuuden sävelillä
taivaasta saakka toivon tuovat päälle maan.
Matkani vaiheet,
riemujen aiheet,
on lahjaa ihmeellistä joka henkäys.
Vaan vielä aavistan
hetken sen saapuvan,
kun uutta virttä veisaan kanssa pyhien,
ja maahan aivan painaa riemu taivainen.

4. Niin siellä kannel soi,
veisaamme virttä uutta,
ei koskaan pääty se, ei koskaan vanhene.
En ääneen täällä voi
saada sen ihanuutta,
kuitenkin veisaan kiitostani Herralle.
Hän verellänsä
ja hengellänsä
myös minut omaksensa lunastanut on.
Kaikukoon voimalla,
ylistys, kunnia
Herralle iankaikkisesti kuuluen,
ja taivas, maa ja meri lausuu aamenen.

Johan Kahl
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, 1938 ja 1986 vk-komiteat
uud. M. Nuorva